

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 549/24
25.4.2024. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Татјане Обренчевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа адвокат Ненад Савковић из Ваљева, Карађорђева 117-121, против тужене ББ из ..., коју заступа адвокат Рајна Маликовић из Лајковца и по противтужби тужене, све ради дуга, одлучујући о жалби тужене изјављеној на пресуду Основног суда у Убу П. 588/23 од 19.10.2023. године, у седници одржаној 25.04.2024. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Убу П. 588/23 од 19.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Ставом првим побијане пресуде тужена је обавезана да тужиоцу на име дуга плати 600.000,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим је одбијен противтужбени захтев којим је тражено да се тужилац обавезе да туженој плати 300.000,00 динара са затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом трећим тужена је обавезана да тужиоцу плати парничне трошкове од 180.600,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против ове пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу из свих разлога предвиђених у члану 373 став 1 ЗПП и тражила је трошкове другостепеног поступка по трошковнику у жалби, а тужилац је поднео одговор на жалбу и није тражио трошкове другостепеног поступка.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386 ЗПП и одлучио као у изреци из ових разлога.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из

члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју се указује жалбом, јер је пресуда довољно образложена и непротивречна, околности наведене у жалби се односе на оспоравање оцене доказа, а то није недостатак због којег правилност пресуде не би могла да се испита.

Према стању у списима тужилац и тужена су 14.09.2021. године закључили писмени уговор о зајму по којем је тужилац предао туженој 600.000,00 динара а тужена се обавезала да исти износ врати до 01.01.2022. године. Текст уговора је сачинио адвокат ... али није присуствовао потписивању уговора. Из обавештења ОЈТ Уб Кт. 259/22 од 05.07.2023. године произлази да је одбачена кривична пријава којом је тужена пријавила тужиоца за кривично дело преваре, а из исказа полицајца ВВ и ГГ произлази да је тужена пријавила тужиоца за узнемиравање преко телефона и превару за износ од 300.000,00 динара и да је тврдила да има признаница о том дугу, а касније је показала уговор о зајму по којем она дугује тужиоцу 600.000,00 динара, да других пријава полицији није било, а касније је на захтев јавног тужиоца сачињена службена белешка и тада је тужена дала изјаву у својству грађанина.

Из потврде комуналног предузећа у Лајковцу са приложеном евиденцијом о присуству на послу произлази да је сведок ВВ 14.09.2021. године био на послу у првој смени од 7,00 до 15,00 часова због чега су оцењени као неосновани наводи сведока да је у то време косио траву у дворишту тужене, да је видео гомилу новца коју је тужена подигла из банке и да је чуо разговор да тужена даје у зајам тужиоцу 300.000,00 динара.

Тужена има средњу школску спрему, до пензионисања је била запослена као административни радник и имала је довољно животног искуства да схвати да је стављањем потписа на уговор о зајму потврдила пријем спорног износа уз обавезу да исти врати тужиоцу до 01.01.2022. године. Терет доказивања чињенице да је уговор потписала у заблуди са уверењем да тужиоцу даје на зајам 300.000,00 динара и са очекивањем да јој тужилац врати двоструки износ је био на туженој. Тужена не оспорава аутентичност свог потписа на приложеном уговору о зајму, па како је уговор сачињен на једној страни, а обе странке су се потписале на линијама означеним за зајмопримца и за зајмодавца наводи тужене да се потписала на бланко папиру нису убедљиви. Околност да је тужена са свог банковног рачуна подигла отпремнину од 550.000,00 динара у склопу осталих доказа није довољна за закључак да је део отпремнине предала на зајам тужиоцу, а ни за закључак да се тужена потписом на уговору обавезала на враћање износа који није примила од друге уговорне стране.

Тужилац је износ и доспелост потраживања доказао подношењем писмене исправе са потписом тужене, тужена у смислу члана 231 став 3 ЗПП није успела да докаже да је уговор потписала у уверењу да се он односи на тужеников дуг од 300.000,00 динара са роком враћања до краја 2021. године, ни чињеницу да је туженику предала на зајам 300.000,00 динара, па је суд правилном применом процесних правила о доказивању закључио да тужена није доказала постојање потраживања према тужиоцу и због тога је ставом другим побијане пресуде правилно одбио тужбени захтев. Ставом првим побијане пресуде је правилном применом члана 557 и 562 став 1 ЗОО усвојен тужбени захтев.

Одлука о парничним трошковима је донета правилном применом члана 153 став 1 и 154 ЗПП.

Према постигнутом успеху туженој не припадају трошкови другостепеног поступка.

Из наведених разлога на основу члана 390 и 165 став 1 ЗПП је одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић